

19. FESTIVAL FOLKLORNE KOREOGRAFIJE

Đurđevac. 25. 3. 2023.

STRUČNI OSVRT

Nakon održanih 19 Festivala folklorne koreografije, dojma sam da se pomalo odmičemo od osnovne ideje pokretanja festivala, razvijanja folklornog stvaralaštva s naglaskom na autorstvo i originalnost. Na festivalu je izvedeno sedam novih koreografija i sve su oblikovane u skladu s pravilima struke, ali bez upečatljivih inovativnih iskoraka. Uvjerena sam da je takvom stvaralačkom raspoloženju doprinijela ipak dvogodišnja pauza u našem radu.

Bez obzira na osnovne ideje, broj izvođača u koreografijama, obim obrađene građe, prostornih rješenja i dinamike u umjetničkim dosezima, ovaj festival obilježila je ujednačenost.

Svima je zajedničko da započinju pjesmom, uglavnom ženskom, solistički ili u skupini. Zanimljivo je primijetiti da su se koreografi podosta pozabavili koreografiranjem tih uvodnih pjesama pri čemu su prikazali zanimljiva prostorna kretanja i scenske odnose, dok su se u plesnom dijelu uglavnom oslanjali na poznato i provjereno.

Sve skupine bile su kostimografski vrlo uredne i primjereno uvježbane, te ovi segmenti nisu utjecali na samu vrsnoću koreografija.

Ujedno, moram naglasiti da kako selektori daju ocijene neposredno nakon završetka svih izvedbi na Festivalu folklorne koreografije, tako je i ovo izvješće sastavljeno isključivo temeljem dojma i uočenih činjenica neposredno po završetku natjecanja. Možda bi nakon ponovljenih gledanja snimki i analize, ocijene i kritike bile nešto drugačije. Ovako, selektori su u obvezi neposredno nakon odgledanih koreografija ocijeniti njihovu vrsnoću, pa mi se čini najpravednije na temelju prvog dojma sastaviti i stručni osvrt. U konačnici, vrijeme će pokazati koja će od ovih koreografija „živjeti“, a koja će biti zapisana kao sudionica 19. festivala folklorne koreografije.

1. Zrinka Roksandić KUD Delovi

Lijepo, skladno i tečno. Izabrana folklorna građa autentično je prezentirana, ali s vrlo malo prostornih rješenja te neznatnim autorskim intervencijama. Iz izvedbe se mogao steći dojam da je koreografija osmišljena u skladu s izvođačkim mogućnostima plesača koji će i ubuduće vjerodostojno predstavljati folklor svojeg kraja, ali za vrednovanje koreografske vrsnoće potrebno je malo više.

2. KRISTINA BENKO MARKOVICA KUD Petar Preradović

Izborom folklorne građe koja se temelji na plesovima koji se izvode u kolu, autorica si je ograničila stvaralački prostor. Iako je bilo nekoliko promjena tempa, dinamička linija koreografija je bila pre ravna te se nije uspjela razviti potrebna energija kola. Moguće je da je kombinacija plesnih obrazaca različitih dijelova Slavonije narušila tečnost koreografije, pa je vrsnoća glazbene pratnje u nekoliko navrata nadišla vrsnoću plesa.

3. GORDAN VRANKOVEČKI

FA Zagreb- Markovac

Ma koliko je folklorna građa Međimurja puno „eksploatirana“ na našoj sceni, autor nam je opet prikazao nešto iz Međimurja što još nismo vidjeli, odnosno čuli. U nešto više od 11 minuta koliko koreografija traje, sadržano je jako puno materijala, plesnih elemenata, prostornih rješenja. Sve je besprijekorno posloženo, figure se pretaču jedna u drugu, plesovi i pjesme nadovezuju, ali jednostavno, svega je previše. Odabranom kompozicijom koreografija kao da je podijeljena u dva dijela: prekrasne međimurske pjesme čiju emociju na najbolji mogući način donosi cijeli ansambl, no nakon pjesme ili pjesama slijedi urnebes. Povici, pljeskanje, juškanje i sve ono što stvarno dočarava plesnu ekstazu, no ta ekstaza, bila je predominantna. Kako se radi o autoru koji se itekako dokazao kroz Festivale folklorne koreografije, znam da zna, samo što je u ovom djelu više bilo manje.

4. IVA CVETKO

KUD Sveta Ana Obreš

Iako je folklorna građa Zagorja dosta puta bila inspiracija autorima na Festivalu folklorne koreografije, autorica je pokazala da ima još pregršt prostora za scensko oblikovanje ove folklorne građe. U ovoj koreografiji obrađeno je dosta materijala s puno prostornih promjena koje se dešavaju vrlo brzo tako da se u pojedinim dijelovima sam ples nije stigao dovoljno razviti jer se već prelazi u drugi ples. Vidjeli smo i neka originalna prostorna rješenja, no opet, ona su toliko kratko trajala da su u cjelokupnoj slici, uz već viđena rješenja, ostala premalo primjetna.

5. IVAN MIHOVEC

HKUD Markuševac

U koreografiji je obrađena folklorna građa Hrvata iz Mađarske koju do sada nismo imali prilike uopće vidjeti, a što je za svaku pohvalu. Svadbeni običaj prikazan je vrlo autentično. Izborom velikog broja plesača dočarano je svadbeno veselje, no tako velika grupa koja je sama po sebi slabo pokretljiva na sceni, zamagljuje detalje unutar običaja kao i samu koreografsku i plesnu vrsnoću.

6. TIHOMIR KUKULIĆ

KUD Mak Trnovec Bartolovečki

Još jedna koreografija s puno folklorne građe i većim brojem plesača. Jednostavnim rješenjima, bez prevelikih i inovativnih prostornih kretanja i formacija, ali točno doziranom dinamičkom linijom, autor je dočarao autentičnu atmosferu. Koreografskom kompozicijom, stvorena je dobra energija koja se s pozornice proširila u dvoranu, no bez obzira na atraktivnost Čardaša koji je bio posljednji ples u koreografiji, dojam je bio u laganom padu, te bi valjalo razmisliti o samom finalu koreografije čijom promjenom bi se podigla njena vrsnoća.

7. NINA ŠEŠIĆ MEŽNARIĆ

KUD Koprivnica

U pogledu trajanja koreografije gotovo polovicu koreografije čini prostorno razvijeno kretanje pjevača. Upravo po tome se ova koreografija razlikuje od drugih jer je autorica uspjela „iskoreografirati“, te pjesme na način da koreografski crtež nije bio sam sebi svrha. U plesnom dijelu

nije bilo nikakvih značajnijih koreografskih iskoraka, ali su svi elementi bili dočarani prozračno i jasno na sceni što je pak polučilo visok dojam.